

Lemma 10.2.6 (Lemma o výměně). *Bud' $v_1, \dots, v_n \in V$ a $u = a_1v_1 + \dots + a_nv_n$. Pak pro každé i takové, že $a_i \neq 0$, platí $\llbracket v_1, \dots, v_n \rrbracket = \llbracket v_1, \dots, v_{i-1}, u, v_{i+1}, \dots, v_n \rrbracket$.*

Důkaz. Předpokládejme, že $a_1 \neq 0$ (pro jiné indexy je důkaz stejný). Potom

$$v_1 = \frac{1}{a_1}u - \sum_{i=2}^n \frac{a_i}{a_1}v_i.$$

Bud' $w \in \llbracket v_1, \dots, v_n \rrbracket$. Existují tedy b_1, b_2, \dots, b_n takové, že

$$\begin{aligned} w &= b_1v_1 + b_2v_2 + \dots + b_nv_n = \\ &= \frac{b_1}{a_1}u - \sum_{i=2}^n \frac{b_1a_i}{a_1}v_i + b_2v_2 + \dots + b_nv_n = \\ &= \frac{b_1}{a_1}u + \sum_{i=2}^n (b_i - b_1a_ia_1^{-1})v_i \in \llbracket u, v_2, \dots, v_n \rrbracket. \end{aligned}$$

Bud' $w \in \llbracket u, v_2, \dots, v_n \rrbracket$. Existují tedy c_1, c_2, \dots, c_n takové, že

$$\begin{aligned} w &= c_1u + c_2v_2 + \dots + c_nv_n = \\ &= c_1 \sum_{i=1}^n a_iv_i + \sum_{i=2}^n c_iv_i = \\ &= c_1a_1v_1 + \sum_{i=2}^n (c_1a_i + c_i)v_i \in \llbracket v_1, \dots, v_n \rrbracket. \quad \square \end{aligned}$$

Tvrzení 10.2.7 (Steinitzova věta o výměně). *Nechť vektory v_1, \dots, v_n generují prostor V a $\{u_1, \dots, u_m\} \subset V$ je lineárně nezávislá. Pak $m \leq n$ a existují indexy $i_1, \dots, i_{n-m} \in \{1, \dots, n\}$ takové, že*

$$\llbracket v_1, \dots, v_n \rrbracket = \llbracket u_1, \dots, u_m, v_{i_1}, \dots, v_{i_{n-m}} \rrbracket.$$

Důkaz. Množina $\{u_1, \dots, u_m\}$ je lineárně nezávislá, takže všechny u_i jsou nenulové. Vektor u_1 je lineární kombinací vektorů v_1, \dots, v_n s aspoň jedním nenulovým koeficientem a stejně jako v předchozím důkazu předpokládejme, že nenulový koeficient je u v_1 . Z Lemmatu o výměně dostaneme $\llbracket v_1, v_2, \dots, v_n \rrbracket = \llbracket u_1, v_2, \dots, v_n \rrbracket$.

Potom vektor u_2 je lineární kombinací vektorů u_1, v_2, \dots, v_n s aspoň jedním nenulovým koeficientem u vektorů v_2, \dots, v_n (jinak by byla množina $\{u_1, u_2\}$ lineárně závislá). Opět pro jednoduchost předpokládejme, že nenulový koeficient je u v_2 . Z Lemmatu o výměně dostaneme $\llbracket u_1, v_2, \dots, v_n \rrbracket = \llbracket u_1, u_2, v_3, \dots, v_n \rrbracket$.

Takto pokračujeme, dokud buď nepoužijeme všechny vektory u_1, \dots, u_m nebo nevyměníme všechny vektory v_1, \dots, v_n za vektory u_1, \dots, u_n . Kdyby bylo $m > n$, vektory u_{n+1}, \dots, u_m by byly lineární kombinace vektorů u_1, u_2, \dots, u_n ve sporu s lineární nezávislostí množiny $\{u_1, \dots, u_m\}$. Takže $m \leq n$ a $\llbracket v_1, \dots, v_n \rrbracket = \llbracket u_1, \dots, u_m, v_{i_1}, \dots, v_{i_{n-m}} \rrbracket$. \square

10.3. Báze

Definice. *Báze* vektorového prostoru je libovolná uspořádaná lineárně nezávislá množina jeho generátorů.

Obvykle tedy budeme bázi vektorového prostoru zapisovat jako uspořádanou n -tici vektorů. Pokud nebude záležet na uspořádání vektorů v bázi, budeme ji někdy zapisovat jen jako množinu vektorů.

- Příklad.** (1) (6) je báze \mathbb{R} .
 (2) $((1, 0), (0, 1))$ je báze \mathbb{R}^2 .
 (3) $((1, 0, 0), (1, 1, 0), (1, 1, 1))$ je báze \mathbb{R}^3 .
 (4) Pro každé $i \in \{1, \dots, n\}$ buď e_i vektor z \mathbb{R}^n , který má na i -tém místě jedničku a jinde nuly. Potom (e_1, \dots, e_n) je báze \mathbb{R}^n a nazývá se *kanonická* nebo také *standardní*.
 (5) $(x^2, x, 1)$ je báze $\mathbb{R}_2[x]$. ■

Tvrzení 10.3.1. Každý konečněrozměrný vektorový prostor má bázi.

Důkaz. Konečněrozměrný vektorový prostor má konečnou množinu generátorů. Ukážeme, že z ní lze vybrat lineárně nezávislou podmnožinu, která generuje stejný vektorový prostor a je tedy bází. Buď $\{v_1, \dots, v_n\}$ množina generátorů vektorového prostoru. Z této množiny vypusťme v_1 , pokud $v_1 = 0$. Postupně pro $i = 2, \dots, n$ vypusťme vektor v_i , je-li lineární kombinací předchozích. Zbylé vektory nazvěme vybrané a označme je u_1, \dots, u_m . Je-li prvek množiny generátorů lineární kombinací ostatních prvků této množiny, jeho vypuštěním z množiny generátorů dostaneme opět množinu generátorů (ověřte). Proto vybrané vektory generují tentýž vektorový prostor.

Díky postupu při vybírání vektorů u_1, \dots, u_m není žádný z nich lineární kombinací předchozích a množina $\{u_1, \dots, u_m\}$ je lineárně nezávislá. □

I nulový prostor $\{0\}$ má bázi. Je jí \emptyset , jelikož je lineárně nezávislá a $[\emptyset] = \{0\}$.

Tvrzení 10.3.2. Všechny báze jednoho konečněrozměrného vektorového prostoru mají stejný počet prvků.

Důkaz. Buďte (v_1, \dots, v_n) a (u_1, \dots, u_m) báze vektorového prostoru V . Jelikož vektory v_1, \dots, v_n generují V a $\{u_1, \dots, u_m\}$ je lineárně nezávislá množina, podle Tvrzení 10.2.5 $n \geq m$. Obdobně dostaneme, že $m \geq n$. Takže $n = m$. □

Definice. Dimenze vektorového prostoru je počet vektorů (libovolné) jeho báze. Vektorový prostor V dimenze n se nazývá *n -rozměrný*, zapisujeme $\dim V = n$. Nulový vektorový prostor $\{0\}$ se nazývá *0-rozměrný*.

Příklad. (1) Vektorový prostor P^n nad polem P je n -rozměrný. Jednou z bází je n -tice (*kanonická báze*) $((1, 0, \dots, 0), (0, 1, 0, \dots, 0), \dots, (0, \dots, 0, 1))$.

(2) Vektorový prostor \mathbb{C} nad polem \mathbb{R} je dvojrozměrný. Jednou z bází je dvojice $(1, i)$. Nad polem \mathbb{C} je vektorový prostor samozřejmě jednorozměrný, jednu z bází tvoří vektor 1. Vidíme, že dva vektorové prostory mohou mít různé dimenze, přestože mají stejné množiny vektorů.

(3) Vektorový prostor \mathbb{C}^n nad polem \mathbb{R} je $2n$ -rozměrný. Jednou z bází je $2n$ -tice

$$\begin{aligned} &((1, 0, \dots, 0), (i, 0, \dots, 0), \\ &(0, 1, 0, \dots, 0), (0, i, 0, \dots, 0), \\ &\dots, \\ &(0, \dots, 0, 1), (0, \dots, 0, i)). \end{aligned}$$

Definice. (1) *Minimální množina generátorů* vektorového prostoru V je množina vektorů, která generuje V , ale žádná její vlastní podmnožina negeneruje V .

(2) *Maximální lineárně nezávislá množina vektorů* vektorového prostoru V je lineárně nezávislá množina vektorů z V , která není vlastní podmnožinou žádné lineárně nezávislé množiny.

Tvrzení 10.3.3. Buďte $v_1, \dots, v_n \in V$. Pak následující podmínky jsou ekvivalentní:

- (1) $\{v_1, \dots, v_n\}$ je báze V ;
- (2) $\{v_1, \dots, v_n\}$ je minimální množina generátorů V ;

(3) $\{v_1, \dots, v_n\}$ je maximální lineárně nezávislá množina vektorů V .

Důkaz. (1) \Rightarrow (2): Je-li $\{v_1, \dots, v_n\}$ báze, je to množina generátorů a žádný z nich není lineární kombinací ostatních. Tudíž žádná její vlastní podmnožina negeneruje V a $\{v_1, \dots, v_n\}$ je minimální množina generátorů.

(2) \Rightarrow (1): $\{v_1, \dots, v_n\}$ je množina generátorů. Jelikož je minimální, žádný z jejich vektorů není lineární kombinací ostatních, takže je navíc lineárně nezávislá, čili báze.

(1) \Rightarrow (3): Je-li $\{v_1, \dots, v_n\}$ báze, je lineárně nezávislá a každý vektor z V je lineární kombinací vektorů báze. Tudíž přidáním jakéhokoliv vektoru bychom dostali lineárně závislou množinu a tato je tedy maximální.

(3) \Rightarrow (1): Množina $\{v_1, \dots, v_n\}$ je lineárně nezávislá. Jelikož je maximální, po přidání dalšího vektoru, dostaneme lineárně závislou množinu a ten přidaný vektor (ty původní to být nemohou) je lineární kombinací předchozích. Jelikož i každý z vektorů v_i je jejich lineární kombinací, $\{v_1, \dots, v_n\}$ je navíc množina generátorů, čili báze. \square

Tvrzení poskytuje dvě alternativní definice báze, které se často používají. Má také důležité důsledky.

Důsledek. *Buď V n -rozměrný vektorový prostor. Pak*

- (1) libovolná jeho n -prvková lineárně nezávislá podmnožina tvoří bázi V ;
- (2) libovolných n jeho generátorů tvoří bázi V .

Důkaz. (1) Prostor V má n -prvkovou množinu generátorů, takže podle Tvrzení 10.2.5 každá n -prvková lineárně nezávislá podmnožina je maximální, tedy báze.

(2) V prostoru V existuje n -prvková lineárně nezávislá množina, takže podle Tvrzení 10.2.5 každá n -prvková množina generátorů je minimální, tedy báze. \square

Důsledek. *Buď $\{v_1, \dots, v_k\}$ lineárně nezávislá podmnožina n -rozměrného vektorového prostoru V . Pak ji lze doplnit do báze $(v_1, \dots, v_k, v_{k+1}, \dots, v_n)$.*

Důkaz. V případě, že v_1, \dots, v_k generují V , tvoří bázi. Jinak existuje vektor $v_{k+1} \in V$, který není lineární kombinací vektorů v_1, \dots, v_k , načež množina $\{v_1, \dots, v_k, v_{k+1}\}$ je lineárně nezávislá, protože v_{k+1} není lineární kombinací předchozích vektorů.

Opakováním této úvahy získáme lineárně nezávislou množinu $\{v_1, \dots, v_k, v_{k+1}, v_{k+2}\}$. Po $n - k$ opakováních budeme mít n -prvkovou lineárně nezávislou množinu, která bude bázi podle předchozího důsledku. \square

10.4. Souřadnice

Tvrzení 10.4.1. *Buď (e_1, \dots, e_n) báze vektorového prostoru V . Pak pro každý vektor $v \in V$ existuje právě jedna n -tice skalárů $x^1, \dots, x^n \in P$ taková, že $v = x^1 e_1 + \dots + x^n e_n$.*

Důkaz. Buď $v \in V$. Jelikož e_1, \dots, e_n generují V , existují $x^1, \dots, x^n \in P$ takové, že $v = x^1 e_1 + \dots + x^n e_n$. Je-li y^1, \dots, y^n libovolná n -tice taková, že $v = y^1 e_1 + \dots + y^n e_n$, pak

$$\begin{aligned} 0 &= v - v = (x^1 e_1 + \dots + x^n e_n) - (y^1 e_1 + \dots + y^n e_n) = \\ &= (x^1 - y^1) e_1 + \dots + (x^n - y^n) e_n. \end{aligned}$$

Z lineární nezávislosti množiny $\{e_1, \dots, e_n\}$ plyne $x^1 - y^1 = \dots = x^n - y^n = 0$, a tedy $x^1 = y^1, \dots, x^n = y^n$. \square

Cvičení. Zformulujte a dokažte obrácené tvrzení. \triangleright

Definice. Skaláry x^1, \dots, x^n z předchozího tvrzení se nazývají *souřadnice* vektoru v vzhledem k bázi (e_1, \dots, e_n) . Souřadnice budeme zapisovat buď jako prvky pole x^1, \dots, x^n nebo jako uspořádanou n -tici $x = (x^1, \dots, x^n)$ nebo jako matici typu $n \times 1$

$$x = \begin{pmatrix} x^1 \\ x^2 \\ \vdots \\ x^n \end{pmatrix}.$$

- Příklad.** (1) Souřadnice vektoru $2 \in \mathbb{R}$ vzhledem k bázi (6) je $\frac{1}{3}$, protože $2 = \frac{1}{3} \cdot 6$.
 (2) Souřadnice vektoru $(x, y, z) \in \mathbb{R}^3$ v kanonické bázi jsou x, y, z , protože $(x, y, z) = x \cdot (1, 0, 0) + y \cdot (0, 1, 0) + z \cdot (0, 0, 1)$.
 (3) Souřadnice vektoru $(x, y, z) \in \mathbb{R}^3$ v bázi $((1, 0, 0), (1, 1, 0), (1, 1, 1))$ jsou $x-y, y-z, z$, protože $(x, y, z) = (x-y) \cdot (1, 0, 0) + (y-z) \cdot (1, 1, 0) + z \cdot (1, 1, 1)$.
 (4) Souřadnice vektoru $z = a + bi \in \mathbb{C}(\mathbb{R})$ vzhledem k bázi $(1, i)$ jsou a, b , protože $z = a \cdot 1 + b \cdot i$.

Souřadnice vektoru $z = a + bi \in \mathbb{C}(\mathbb{C})$ vzhledem k bázi (1) je z , protože $z = z \cdot 1$. ■

Souřadnice vektoru závisí na volbě báze. Jeden vektor má v různých bázích různé souřadnice.

Buď V n -rozměrný vektorový prostor nad polem P . Buď $e = (e_1, \dots, e_n)$ nějaká báze V , nazvěme ji *stará báze*. Buď $e' = (e'_1, \dots, e'_n)$ jiná báze V , nazvěme ji *nová báze*. Buď $v \in V$ libovolný vektor. Souřadnice vektoru v ve staré bázi označme $x = (x^1, \dots, x^n) \in P^n$ a říkejme jim *staré souřadnice*. Souřadnice vektoru v v nové bázi označme $x' = (x'^1, \dots, x'^n) \in P^n$ a říkejme jim *nové souřadnice*. Platí tedy $v = \sum_i x^i e_i = \sum_i x'^i e'_i$. Zajímá nás vztah mezi starými a novými souřadnicemi x a x' .

Definice. Matice, jejíž sloupce jsou tvořeny novými souřadnicemi starých bázových vektorů, se nazývá *matice přechodu* od staré báze k nové bázi.

Tvrzení 10.4.2. Buď $Q_{ee'}$ matice přechodu od staré báze e k nové bázi e' a buďte x a x' staré a nové souřadnice jednoho vektoru. Potom

$$x' = Q_{ee'} \cdot x.$$

Důkaz. Buď $Q_{ee'} = (q_j^i)$ matice přechodu od staré báze e k nové bázi e' (u q_j^i horní index řádkový, dolní index je sloupcový). Tedy

$$e_i = \sum_j q_j^i e'_j.$$

Buď $v = x^1 e_1 + \dots + x^n e_n \in V$. Potom

$$\begin{aligned} v &= x^1 \sum_j q_j^1 e'_j + \dots + x^n \sum_j q_j^n e'_j = \\ &= x^1 (q_1^1 e'_1 + q_1^2 e'_2 + \dots + q_1^n e'_n) + \dots + x^n (q_n^1 e'_1 + q_n^2 e'_2 + \dots + q_n^n e'_n) = \\ &= \left(\sum_j q_j^1 x^j \right) e'_1 + \left(\sum_j q_j^2 x^j \right) e'_2 + \dots + \left(\sum_j q_j^n x^j \right) e'_n. \end{aligned}$$

Tedy

$$x'^i = \sum_j q_j^i x^j \quad \text{a} \quad x' = Q_{ee'} \cdot x. \quad \square$$

Příklad. (1) Mějme \mathbb{R} , starou bázi $e = (6)$ a novou bázi $e' = (1)$. Pro $v = 2$ je $x = (\frac{1}{3})$ a $x' = (2)$.

Matice přechodu od staré báze e k nové bázi e' je

$$Q_{ee'} = (6).$$

A skutečně

$$x' = (6) \cdot \left(\frac{1}{3}\right) = (2).$$

(2) Mějme \mathbb{R}^2 , starou bázi $e = ((1, -1), (1, 1))$ a novou bázi $e' = ((0, 2), (2, 1))$. Pro $v = (2, 0)$ je $x = (1, 1)$ a $x' = (-\frac{1}{2}, 1)$.

Matice přechodu od staré báze e k nové bázi e' je

$$Q_{ee'} = \begin{pmatrix} -\frac{3}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \end{pmatrix}.$$

A skutečně

$$x' = Q_{ee'} \cdot x = \begin{pmatrix} -\frac{3}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} \\ 1 \end{pmatrix}. \quad \blacksquare$$

Tvrzení 10.4.3. *Buďte V vektorový prostor nad polem P , $e = (e_1, \dots, e_n)$ jeho báze, $u, v \in V$, $p \in P$, $x = (x^1, \dots, x^n)$ souřadnice vektoru u a $y = (y^1, \dots, y^n)$ souřadnice vektoru v . Pak $x + y = (x^1 + y^1, \dots, x^n + y^n)$ jsou souřadnice vektoru $u + v$ a $px = (px^1, \dots, px^n)$ jsou souřadnice vektoru pu .*

Důkaz. Cvičení. □